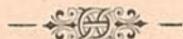

Веднажъ мечката се заплела въ една мръжа. Тя не искала да умре въ мжки. Почнала да се защищава отъ лошите кучета, отъ тежките удари на вилите и отъ пушките на събраните селяни, но напразно. Най-послѣ рекла на ловците: „Приятели, какво съмъ ви сторила, че искаете да ме уморите? Или вѣрвате на хорските приказки, че мечките сѫ лоши? Ахъ не е тъй, както мислите! Отъ всички звѣрове въ гората, азъ не ямъ даже мъртви человѣци . . .“

„Наистина, отговорилъ единъ ловецъ, азъ похвалявамъ твоето *уважение* къмъ умрѣлите, но когато ти попадне живъ човѣкъ, ти рѣдко го оставяшъ здравъ. Ето защо, по добрѣ би било умрѣлите да ядешъ, а живите да оставяшъ спокойни.“

Чудесна вода.

(Истинска случка).

Една жена често се карала на мжка си за нищо и никакво. Тя била толкова зла бѣбрица, че за нищо не прѣмълчавала. Единъ денъ мжжътъ и жената разбрали, че не ще могатъ да живѣятъ вече заедно, ами ще трѣбва да се разведатъ.

Другитѣ хора вѣрвали, че нѣкой лошъ човѣкъ е направилъ *магия*¹⁾ въ кѫщата имъ. Тѣ съвѣтвали жената да отиде при свещенника да й прочете една молитва. Свещенникътъ знаялъ

1. Пакость отъ дявола, направена по искането на нѣкой човѣкъ